

במקור הפנים (ישעיה נח) אשר לא
כזבו מימיו, נקרא מים.

ומצד השמאל, זו האבן שהיא
אות י' - נקראת גחלת. ומשם
עשר ספירות, כשלהבת קשורה
בגחלת. ויש לה ארבעה גונים,
(ועשרה) והם: יוד הא ואו הא.
יהו"ה. והיא יד הגדולה בימין,
יד החזקה בשמאל, העמוד
האמצעי, משם היא יד רמה,
כלולה מארבעים ושנים גונים.
ומשום שהיא מצד הימין - אבן.
ומצד השמאל - גחלת. בה לוקח
הקדוש ברוך הוא נקמה
מישמעאל ואדום, שהם אשים
נכריים ומים הזידונים. והממנים
שלהם - סמאל ונחש. סמאל אש
הגיהנם, ממנה על האמה של
עשו. נחש ממנה על האמה של
ישמעאל, והוא רהב הממנה על
המים.

בימין אברהם, שדרגתו חסד,
נוטל נקמה מישמעאל ומהממנה
שלו. ובשמאל יצחק, שדרגתו
פחד, נוטל נקמה מעשו
ומהממנה שלו. בשני משיחים,
שהם אחד מימין - משיח בן דוד,
ואחד משמאל - משיח בן יוסף.
ובדרגתו של יעקב, שהיא כנגדו,
בסוד של (בראשית מח) שכל את ידיו
(פי מנשה הכבוד). אריה לשמאל. שור
לימין, של ישמעאל. בגלל
שיהודה גלה בעשו, נמצא ימין
הקדשה עם השמאל של עשו.
ושמאל הקדשה עם ימין טמאה
של ישמעאל, (שם מט) עד כי יבא
שילה, רועה נאמן, בדרגה של
תפארת ישראל, נוטל נקמה
מערב רב.

בשרש דרגות אלו יפקד (יציא)
כהנים לזים וישראלים מן
הגלות, ובהן יקח נקמה מעשו
וישמעאל וערב רב. כדגמא של ערב רב מערבים בעשו וישמעאל, כף יעקב מערב באברהם ויצחק, ערוב
יצחק, ערוב של שניהם. וכף מתערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, ותהא שלשלת

במבועא דמיא, (ישעיה נח) אשר לא יכזבו מימיו, אתקרי
מים.

ומסטרוא דשמאלא, האי אבן דאיהי י', אתקרי גחלת.
ומתמן עשר ספירן כשלהבת קשורה בגחלת.
ואית לה ארבעה גוונים, (ועשרה) אינון, יוד הא ואו הא.
יהו"ה. ואיהי יד הגדולה בימינא, יד החזקה בשמאלא,
עמודא דאמצעיתא, מתמן איהי יד רמה, כליל מארבעין
ותרין גוונים.

ובגין דאיהי מסטרוא דימינא אבן, ומסטרוא דשמאלא
גחלת, בה נטיל קדשא בריך הוא נוקמא,
מישמעאל ואדום, דאינון אשין נוכראין, ומים הזדונים.
וממנן דלהון סמאל ונחש. סמאל אשא דגיהנם, ממנה
על אמה דעשו. נחש ממנה על אמה דישמעאל, ואיהו
רהב דממנא על מיא.

בימינא דאברהם, דדרגיה חסד, נטיל נוקמא מישמעאל,
וממנא דיליה. ובשמאלא דיצחק, דדרגיה פחד,
נטיל נוקמא מעשו, וממנא דיליה. בתרין משיחין, דאינון
חד מימינא, משיח בן דוד. וחד משמאלא, משיח בן
יוסף. ובדרגא דיעקב, דאיהי לקבליה, ברזא (בראשית מח)
דשכל את ידיו (פי מנשה הכבוד). אריה לשמאלא. שור
לימינא, דישמעאל. בגין דיהודה גלה בעשו, אשתבח
ימינא דקדושה, עם שמאלא דעשו. ושמאלא דקדושה
עם ימינא מסאבא דישמעאל, (בראשית מט) עד כי יבא
שילה, רעיא מהימנא, בדרגיה תפארת ישראל, נטיל
נוקמא מערב רב.

בתלת דרגין אלין, יפקוד (נ"א יפקוד) כהנים לזים
וישראלים, מן גלותא. ובהון נטיל נוקמא,
מעשו וישמעאל וערב רב. כגוונא דערב רב מערבין
בעשו וישמעאל, הכי יעקב מערב באברהם ויצחק, ערוב
דתרווייהו. והכי מתערב שילה, עם משיח בן דוד ומשיח

בשרש דרגות אלו יפקד (יציא)
כהנים לזים וישראלים מן
הגלות, ובהן יקח נקמה מעשו
וישמעאל וערב רב. כדגמא של ערב רב מערבים בעשו וישמעאל, כף יעקב מערב באברהם ויצחק, ערוב
יצחק, ערוב של שניהם. וכף מתערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, ותהא שלשלת

ש'ל שניהם פאותו זמן שראה בלעם
בנבואתו, שפך מתקשרי תרין משיחין
משיחים ברועה הנאמן בשלשה
אבות בגלות האחרונה.

פתח ואמר, (במדבר כג) לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה'
אלהיו עמו ותרועת מלך בו. והכל
לקים הפסוק (ישעיה נד) וברחמים
גדלים אקבצף. באותו זמן נשפרות
הקלפות שהיו מסוככות לשכינה.
מיד מתגלית אבן אחת משלש
אבנים, שהן סגולתא, שעליהן נאמר
(יחזקאל א) ויהי בשלשים שנה, והן יי.
ברביעי - אבן רביעית. בחמשה
לחדש - אבן חמישית. כנגדן ויקח
דוד (שמואל א יז) חמשה חלקי אבנים
מן הנחל. ואלו לעמתם חמש תבות,
שהן: שמע ישראל יהו"ה אלהינו
יהו"ה.

ואני בתוך הגולה (יחזקאל א) - זו
שכינה, בה הקדוש ברוך הוא אחד.
אותו בתוספת ואני - הוא נהר, צדיק
חי העולמים. (בראשית ב) ונהר יצא
מעדן להשקות את הגן. מהו עדן?
זו בינה. נהר שיוצא ממנה זו ר', בן
י"ה, דרגה של הרועה הנאמן,
והרועה הנאמן יוצא מאמא העליונה,
ומתפשט בשש ספירות עד צדיק,
וממנו משקה לגן (של עדן), שהיא
השכינה.

מהו כבר? כ' - פתח. ב' - בינה. ר' -
ראשית חכמה. פתח בזמן, חכמה
בשמאל, בינה באמצע. רכב לעליון,
לעלת העלות. עשר הספירות פלן
נכללו בנהר, שהוא מתפשט עד צדיק
שנקרא כל, כולל הכל. ובגללו
פרשוהו (דניאל ד) אילן גדול ותקיף,
ומזון לכלם בו. ממנו תלוי הכל. פאשר
ראה השכינה מתוך הקלפות, ראה
עמה עשר ספירות. (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר

סלת למנחה, לאעלאה להאי סלת, קמי
מלפא עלאה למנחה. בין תרין דרועין.

בן יוסף, ויהא שלשלת דתרווייהו, פההוא זמנא דחזא
בלעם בנבואה דיליה, דהכי מתקשרי תרין משיחין
ברעיא מהימנא, בתלת אבהן, בגלותא בתרא.

פתח ואמר, (במדבר כג) לא הביט און ביעקב ולא ראה
עמל בישראל יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו.
וכלא לקימא קרא, (ישעיה נד) וברחמים גדלים אקבצף.
בההוא זמנא מתברין קליפות, דהוו מסחרין
לשכינתא. מיד אתגליא אבנא חדא מתלת אבנין,
דאינון סגולתא. דעליהו אתמר, (יחזקאל א) ויהי
בשלשים שנה, ואינון יי. ברביעי, אבנא רביעא.
(דף רמ"ז ע"א) בחמשה לחדש, אבנא חמשא.
לקבליהו, ויקח דוד (שמואל א יז) חמשה חלקי אבנים
מן הנחל. ואינון לקבליהו חמש תיבין, דאינון שמע
ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה.

ואני בתוך הגולה, (יחזקאל א) דא שכינתא, בה קדשא
ברוך הוא אחד. ו' בתוספת ואני, הוא נהר,
צדיק חי עלמין. (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן, מאי עדן. דא בינה, נהר דנפיק מנה, דא ר',
בן י"ה, דרגא דרעיא מהימנא, ורעיא מהימנא, נפיק
מאימא עלאה, ואתפשט בשית ספיראן עד צדיק,
ומניה אשקי לגנתא (דעדן), דאיהי שכינתא.

מאי פכ"ר. כ', פתח. ב', בינה. ר', ראשית חכמה.
פתח בימנא, חכמה בשמאלא, בינה
באמצעיתא. רכב לעילא לעלת העלות. עשר ספיראן
פלחו, אתפללו בנהר, דאיהו אתפשט עד צדיק,
דאיהו כל, פליל פלא. ובגיניה אוקמוה, (דניאל ד) אילנא
רפא ותקיף, ומזון לכלא ביה. מניה תליא כלא. פד
חמא שכינתא מגו קליפין, חזא עמה עשר ספירן.
(ע"כ רעיא מהימנא). (ס"א ובחבורא קדמאה)

זהר:

סלת למנחה, לאעלאה להאי סלת, קמי
מלפא עלאה למנחה. בין תרין דרועין.